

มหาปัญญา

Fang Jei
Yang Min San,
Taipei, Taiwan

R15001

ประวัติ

ฟางเป็นชาวไต้หวัน ปัจจุบันอายุ ๕๐ กว่าปีแล้ว ทำธุรกิจหลายอย่าง เคยเป็นเจ้าของร้านค้าของเก่า ทำธุรกิจเกี่ยวกับอัญมณีเครื่องประดับและหยกจีน ปัจจุบันมีธุรกิจเกี่ยวกับน้ำมันอยู่ที่เมืองจีน เคยเป็นพิธีกรเผยแพร่ธรรมะที่ไต้หวันด้วย

ที่ไต้หวันมีศาสนาหลายศาสนา สมัยเด็ก ๆ ฟางเคยเข้าไปศึกษาศาสนาคริสต์และศาสนาอื่น ๆ ด้วย ครั้งสุดท้ายก็ไม่เชื่อศาสนาที่กล่าวถึงพระเจ้า มีความคิดว่า “กรรมเราทำเอง ทำไมจึงมีพระเจ้ามาล้างบาปให้เรา และเริ่มสงสัยว่าถ้าเป็นพระเจ้าต้องมีเมตตาสูง เพราะต้องการให้ทุกคนมีความสุขเท่ากันหมด” แต่ทำไมที่เห็นไม่ใช่ เช่นนี้ บางคนต้องลำบาก บางคนแ่ บางคนเลว จึงไม่เชื่อพระเจ้าแน่นอน ตอนหลังจึงหันไปศึกษาศาสนาพุทธแบบมหายาน

เมื่ออายุ ๑๘ เคยฝัน แต่ไม่เหมือนฝัน รู้สึกเคลิ้ม ๆ ว่ามีเสียงคุยด้วย แต่ไม่เห็นหน้าว่าเสียงนั้นคือใคร เห็นสว่างมากจนลืมตาไม่ได้ เสียงนั้นบอกว่า “เร็ว ๆ รีบเป็นผู้ทรงศีลเร็ว ๆ เพราะชาตินี้จะได้เป็นชาติสุดท้าย ไม่ต้องกลับมาเกิดอีก” ตื่นขึ้นมารู้สึกว่าไม่อยากเชื่อ และรู้สึกแปลกมาก

ต่อมาอายุ ๑๙ ปี ก็ฝันอีก มีเสียงพูดว่า “ให้เร็ว ๆ หน่อย” ตอนนั้นเห็นฟ้าเปิดเหมือนฝันกลางวัน รู้สึกว่าเห็นชัด บนฟ้าสว่างมาก เห็นเทวดานางฟ้าลอยอยู่บนฟ้า มีดนตรี บนสวรรค์เพราะมาก ได้กลิ่นหอมมาก หอมเหมือนดอกไม้ แต่ไม่เคยได้กลิ่น เช่นนี้มาก่อน มีเสียงออกมาบอกว่า เขาชื่อเจ้าแม่กวนอิม เมื่อตอนเป็นคริสต์ไม่เคย

เชื่อว่าแม่กำกวมนิม ฟางเองก็ไม่ทราบว่าเป็นใครคือแม่กำกวมนิม เขาช่วยมากและพูดเสียงดังมากอีกครั้งหนึ่งว่า

“ให้เป็นผู้ทรงศีลเร็ว ๆ ตั้งแต่อดีตคุณเคยปฏิบัติมาแล้ว ให้ปฏิบัติต่อเนื่องกัน ไม่ให้เสียชาติเกิด ให้ปฏิบัติเร็ว ๆ”

ฟางเห็นดอกไม้โปรยลงมาจากฟ้า มีสีขาวยกกับสีชมพูลงมาด้วยกัน แต่พอถึงพื้นแยกออกเป็นสองข้าง สีชมพูอยู่ด้านหนึ่ง สีขาวอยู่อีกด้านหนึ่ง มีกลิ่นหอมด้วย ครึ่งที่สองนี้ยังไม่เชื่อ ๑๐๐% เชื่อเพียงครึ่งเดียว ยังไม่รู้ว่านี่คือศาสนาอะไร ไม่เคยรู้จักมาก่อน

ครั้งที่สาม อายุ ๒๐ ปี ก็ฝันเหมือนกันอีก เสียงบอกว่า “ให้เร็ว ๆ เป็นผู้ทรงศีลเร็ว ๆ” แต่ครั้งนี้เสียงไม่เหมือนเดิม เสียงเข้ม (serious) มาก เสียงบอกว่า “ให้เร็ว ๆ หน่อย ให้เป็นผู้ทรงศีล ถ้าเป็นผู้ทรงศีลแล้วคุณจะมีสิ่งต่อไปนี้

๑. คุณจะพบกรรมแน่นอน แต่งงานแล้วคุณจะต้องใช้กรรมและมีปัญหามากด้วย พบใครก็ต้องใช้กรรมเขาก่อน ไม่เป็นไร ไม่ต้องกลัวนะ
๒. คุณต้องพบปัญญาใหม่ ๆ ให้อดทน ไม่ต้องกลัว คุณต้องเกิดมหาปัญญาแน่นอน
๓. ในวันข้างหน้าคุณต้องการทำความดีช่วยเหลือผู้อื่น ข้อนี้จะไม่พูดมากเพราะยังไม่ถึงเวลา บอกได้อย่างละเอียด คุณจะเชื่อ ตอนนี้อย่างไม่ถึงเวลาที่จะบอกได้ เพราะอาจมามารมาทำให้เสียหาย”

เสียงเน้นค่อย ๆ ว่า “จำได้นะ เร็ว ๆ นะ” แล้วเสียงก็ค่อย ๆ จางหายไป ฝันมา ๓ ครั้ง เหมือนกันหมด ตอนนี้อย่างไม่เชื่อก็ต้องเชื่อแล้ว แต่ก็ยังไม่ทราบว่าหาที่ปฏิบัติได้ที่ไหน ตั้งแต่นั้นมา ฟางก็พยายามหาอาจารย์เก่ง ๆ ที่สามารถสอน ฟางได้

ฟ้าผ่า

ฟางเคยสัมผัสกับฟ้าผ่าถึง ๒ ครั้ง ครั้งแรกที่ไทเป ได้เห็น ฟ้าผ่าลงมาข้างหน้า ใกล้ตัวมาก มีไฟไหม้ที่พื้น และมีกลิ่นเหม็นไหม้ด้วย มีแสงสว่างมาก เป็นแสงสีขาว เสียงดังมาก คิดว่าตาคงมองไม่เห็นแล้ว แต่ก็ไม่เป็นไร ได้แต่ตกใจ

ครั้งที่สอง ที่กรุงวอชิงตัน สหรัฐอเมริกา ขณะนั้นเวลาประมาณตีสอง กำลังนอนอยู่ที่โรงแรม รู้สึกเคลิ้ม ๆ ครั้งหลับครึ่งฝัน ได้ยินเสียงเหมือนฟ้าผ่าฟ้าร้อง มีพายุ ลมแรงมากเหมือนฝนจะตกหนัก เห็นแสงผ่านมาเหมือนฟ้าผ่าที่หน้าผาก ฟางตกใจ สะดุ้งตกเตียง นึกว่าฝัน แต่ไม่ใช่ เพราะฟางตกเตียงลงมานอนที่พื้น พอรุ่งเช้าออกไปข้างนอก เห็นรุ่งกินน้ำบนท้องฟ้าสวยงามมาก และสว่างมา แต่ถามป้าที่อยู่ข้าง ๆ บอกว่าไม่เห็น

การปฏิบัติธรรม

เรื่องการปฏิบัติธรรมได้รู้มาตั้งแต่ ๒๐ ปีที่แล้ว ถ้าพูดถึงธรรมะ ได้รู้จักเมื่อ ๓๐ ปีที่แล้ว ฟางมีอาจารย์หลายองค์ อาจารย์ทุกองค์เป็นคนเก่งมาก

ฟางได้เป็นลูกศิษย์ของอาจารย์องค์หนึ่ง ท่านเป็นศิษย์รุ่นเดียวกับองค์ดาไลลามะ ชื่อ กुरुเดวะ ริงโปเช (Gurudeva Ringpoche) อายุ ๙๐ กว่าปีแล้ว ท่านเคยอยู่ที่ประเทศทิเบต อินเดีย เนปาล ขณะนี้อยู่ที่มองโกเลีย ท่านเป็นอาจารย์ที่เก่งมาก ฟางได้มีโอกาสไปฝึกสมาธิกับท่าน ท่านได้ตั้งชื่อให้ฟางว่า ริงชาน โดมา (Ringchan Doma) เป็นชื่อที่มีความหมายว่า ให้ทุกคนที่ได้พบฟางแล้วจะสบายมาก

ขณะที่ฝึกกับอาจารย์องค์นี้ วันหนึ่งมีเทวดามาพูดด้วย จึงได้ถามไปว่า ฟางจะดีขึ้นได้อย่างไร เขาบอกว่า คุณมีสมาธิลึกมาก ๆ คุณจะมีจิตสูงมาก และได้ถามเขาไปอีกว่า ต่อไปข้างหน้าฟางจะช่วยคนได้บ้างไหม เขาตอบว่า ช่วยได้มาก โดยการช่วยที่จิต ช่วยให้เกิดเขาเปลี่ยน ให้คิดเป็น ต้องรู้ว่ากรรมของอยู่ตรงไหน เขาจะต้องเปลี่ยนชีวิตของเขาเอง ทำให้ชีวิตดีขึ้น

ฟางได้ไปที่ประเทศอินเดีย พบอาจารย์เก่งมากชื่อ ศิริศิริอานันตะมุทิจิ (Siri Siri Ananta Mutigi) ได้ไปเรียนฝึกสมาธิกับท่าน เมื่อเรียนการฝึกสมาธิ จากธิเบตและอินเดีย แล้วรู้สึกว่าการฝึกสมาธิแบบนี้ไม่ถูกกับอัธยาศัย (Spec.) ของคนจีน แต่เหมาะสมกับชาวธิเบตและชาวอินเดีย

ฟางมีความรู้สึกที่ ตนเองยังไม่ซาบซึ้งพอ จึงได้เดินทางศึกษาต่อไปอีกตาม ประเทศต่าง ๆ ไม่น้อยกว่า ๑๔ ประเทศ ครูอาจารย์ทั้งหลายที่เคยพบก็รักฟางและ ชอบใจที่ฟางเป็นลูกศิษย์ที่ดี นอกจากนี้ท่านยังรู้ว่าฟางอยากเรียนต่อให้ลึกซึ้งอีก ท่าน ก็ไม่ว่าอะไร ให้ฟางไปหาอาจารย์เอง

ฟางเดินทางไปตามวัดต่าง ๆ ได้แต่ทำบุญไหว้พระอย่างเดียว ได้สนทนากับ หลวงพ่อ หลวงพี่ที่วัดก็ไม่มีอะไรเป็นพิเศษที่จะทำให้เกิดปัญญา มาก ไม่มีการปฏิบัติ ก็มานั่งนึกว่าตนเองยังไม่ก้าวหน้า อยากได้พบครูอาจารย์ที่สอนปฏิบัติ

พบหลวงปู่แหวน

เมื่อ ๒๐ ปีก่อน ฟางมาเมืองไทย เกิดอุบัติเหตุที่เชียงใหม่ต้องเข้าโรงพยาบาล ตอนนั้นพูดภาษาไทยไม่ได้เลย พูดกันไม่รู้เรื่อง หมอให้ยาทานแล้วก็นอน รู้สึกว่าไม่ หายไม่กล้ากลับบ้านได้วัน ถ้ามคนทีโรงพยาบาลว่า ที่ไหนมีพระเก่ง ๆ บ้าง เขาบอกว่ามี หลวงปู่แหวนเก่งมาก หลวงปู่แหวนอยู่ที่ไหนก็ไม่ทราบ ไปอย่างไรก็ไม่ทราบ แต่แท้ที่ ทราบ

ฟางเหมาแท็กซี่ไปตั้งแต่ตีสามตีสี่ ไปถึงวัดตอนเก้าโมงเช้า คนบอกว่ามาได้ อย่งไร เป็นผู้หญิงมีอันตรายมาก ไปหลาหลวงปู่แหวนก็ไม่พบ แต่ไปไหว้รูปหลวงปู่ ฟางนึกในใจว่าต้องพบหลวงปู่ให้ได้ มีคนบอกว่าหลวงปู่อยู่หรือไม่ก็ไม่ทราบ แต่ฟาง ไม่สนใจ จะพบหลวงปู่อย่างเดียว

ในที่สุดก็ทราบว่าหลวงปู่อยู่ แต่เข้าไม่ให้เข้าไป เพราะหลวงปู่กำลังอาพาธ ตอนเช้าไม่ให้เข้า เขาปิดประตู จะให้หลวงปู่ฉันอาหาร ฟางเดินไปเดินมาอยู่ข้างนอก

ที่ฟางไปตอนนั้นเป็นหน้าหนาวกลางเดือน ๑๒ เป็นวันลอยกระทง หนาวมากจริง ๆ ลำบากมาก

ฟางเห็นหลวงปู่แหวนอยู่ห้องนิตเดียว มีคนคอยดูว่าฟางจะทำอะไร เห็นคนสองคนที่นำอาหารมาถวายหลวงปู่ลุกขึ้นมาจากหลวงปู่ เขาจะไปข้างนอก เขาชวนฟางว่าจะไปด้วยกันไหม แต่ฟางบอกว่าไม่ไป เขาบอกว่าให้รออยู่ข้างนอก

ฟางอธิษฐานขอให้หลวงปู่ช่วยด้วย ชีวิตไม่มีเดี๋ยวแล้ว ป่วยอย่างนี้กลับได้วันไม่ได้เลย เพราะว่าปาป๊าจะไม่ไปต่างประเทศคนเดียวอีกแล้ว ฟางขอบิษระมากกว่าเป็นอาจารย์สอน

พอดีคนที่ออกมาจากห้องของหลวงปู่ที่จะไปข้างนอกลืมปิดประตู ฟางเห็นไม่มีคน ฟางก็เข้าไปข้างในเลย ห้องของหลวงปู่เล็กนิตเดียว มีด ไม่มีไฟ เข้าแล้วยังมองไม่เห็น ท่านนั่งเฉย ๆ มีอาหารอยู่ตรงหน้า คิดว่าหลวงปู่คงฉันอาหารแล้ว

ฟางมองหลวงปู่ หลวงปู่ก็มองฟาง มองไปมองมา ๔-๕ นาที ไม่รู้จะพูดอะไร พูดอังกฤษก็พูดได้นิตเดียว มีความรู้สึกที่หลวงปู่ถามฟางว่าเป็นใคร มาจากไหน ฟางก็ตอบไปว่า มาจากใต้หวัน ลูกศิษย์ของหลวงปู่ก็พูดว่ามาจากใต้หวัน ออกเสียงเหมือนกัน สักครู่หนึ่งมีพระแต่จิวมา ท่านพูดฮกเกี้ยน แต่จิวได้ ก็คุยกันกับฟาง

ท่านถามว่าฟางมาจากไหน มาทำอะไร ฟางก็บอกว่า ฟางป่วยสาหัสมาก ไปโรงพยาบาลแล้วไม่หาย เจ็บมาก ๆ หายใจไม่ได้ ทำอะไรก็ไม่ได้ หวังว่าหลวงปู่คงช่วยฟางและให้ฟางกลับใต้หวันได้ ฟางรู้สึกที่หลวงปู่เก่งมาก หลวงปู่ช่วยฟางด้วย

พระลูกศิษย์บอกให้หลวงปู่ฉันอาหารก่อน ให้ออกไปข้างนอกก่อน เมื่อออกมาแล้วตั้งแต่นั้นก็ไม่ได้พบหลวงปู่อีกเลย พระลูกศิษย์นำน้ำมนต์มาให้ดื่ม ฟางถามว่าทำไมไม่ให้ฟางเข้าข้างใน ท่านบอกว่า หลวงปู่ให้อยู่ที่นี่ แล้วก็ให้ดื่มน้ำมนต์อ่างใหญ่ ๆ หนาวก็หนาวมาก ต้องมาดื่มน้ำมนต์ ก็ดื่มไม่หมด พระท่านจึงนำมาพรมให้ที่ตัว รู้สึกหนาวมาก

พระท่านให้บุหรีของหลวงปู่ด้วย ฟางก็ไม่รับ เพราะฟางไม่สูบบุหรี แล้วก็บอกว่าสูบบุหรีไม่ดีนะ ตอนนั้นฟางไม่ทราบที่หลวงปู่สูบบุหรี พระท่านบอกว่า หลวงปู่ให้

สูบบุหรี่จะได้หายเร็ว ๆ ฟางก็ไม่สูบ ท่านบอกว่า หลวงปู่ให้คุณ ถ้าไม่สูบก็เก็บใส่ กระเป๋าวัว เป็นของดี ตอนนี่ฟางรู้แล้ว ไม่ใช่ของเล่นแล้ว ท่านไม่ได้ให้ทุกคน คนมาขอ อยากได้ท่านก็ไม่ให้ ถ้ามีอะไรท่านให้จุดเทียนอธิษฐานถึงหลวงปู่ ท่านคงทราบ หลังจากนั้นฟางก็หายจริง ๆ และกลับได้หัวนได้

หลังจากหลวงปู่มรณภาพแล้ว ก็ไม่ได้มาเมืองไทยอีกเลย เพิ่งจะมาเมื่อสามปีก่อน ได้กลับมาเมืองไทยอีก ได้ไปเชียงใหม่ ไปดูวัดดอยแม่ปั้ง นึกถึงบุญคุณของหลวงปู่ที่ได้ช่วยชีวิตฟางไว้ ตอนนี่เปลี่ยนแปลงไปมาก เมื่อก่อนไม่ได้เป็นอย่างนี้

ฟางสังเกตตัวเองว่า ทำไมต้องกลับมาเมืองไทยอีก ต้องมีอะไรที่เมืองไทย แต่ฟางไม่ทราบ มาเมืองไทย ไปเชียงใหม่ กลับได้หัวน แต่ไม่ได้เข้ากรุงเทพฯ เมื่อ ๒ ปีก่อน เลยไปกรุงเทพฯ ดูบ้าง

พบหลวงพ่อจรัญ

วันหนึ่งได้ไปเที่ยวที่ริเวอร์แคว จังหวัดกาญจนบุรี ไปทำบุญที่วัด พบหลวงพี่นั่งอยู่ก็เข้าไปถามว่า มีใครสอนปฏิบัติเก่งบ้าง หลวงพี่บอกว่า หลวงพ่อจรัญ ได้สอบถามว่าหลวงพ่อจรัญเป็นใคร อยู่ที่ไหน ก็ไม่ทราบ ไปทำบุญอีกวัดหนึ่งจึงได้ทราบว่า หลวงพ่อจรัญอยู่ที่สิงห์บุรี

ถึงเวลาแล้วฟางก็มาที่สิงห์บุรี มาครั้งแรกไม่ได้พบหลวงพ่อ เมื่อ ๓ ปีก่อนได้มาอีกเป็นครั้งที่สองจึงได้พบ แต่ไม่เห็นมีใครปฏิบัติ เพราะที่วัดเงียบมาก ไม่ได้เดินเข้าไปดูข้างใน และไม่มีใครพูดถึงด้วย ฟางก็พูดภาษาไทยไม่ได้ หลวงพ่อก็ไม่ได้พูด

ต่อมาอีก ๑ ปี ฟางมาอีกเป็นครั้งที่สาม มาเพื่อทำบุญกับหลวงพ่อ หลวงพ่อถามฟางว่า “เมื่อไหร่จะมาเรียนปฏิบัติ” ฟางตกใจ ทำไมหลวงพ่อรู้ ถามหลวงพ่อว่า สอนปฏิบัติด้วยหรือ สอนที่ไหน ทำไมวัดจึงเงียบมาก ท่านบอกว่าให้มาปฏิบัติ ๑๕ วัน ฟางไม่กล้าสัญญา กับหลวงพ่อ เพราะทำธุรกิจมาก ได้เรียนท่านไปว่า จะมาปฏิบัติในเดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

หลวงพ่อบอกว่าเพิ่งพบกัน เรียนมาเยอะ อย่าเอาแต่เรียน เรียน เรียน อยู่ที่นี่ให้ปฏิบัติอย่างเดียว เก็บที่เคยเรียนมาแล้วไว้ก่อน ฟางก็ไม่สงสัยว่า ทำไมหลวงพ่อก็ให้ปฏิบัติอย่างเดียว เพราะฟางเรียนมามากแล้ว

หลวงพ่อกถามว่า มาที่นี่ทำไม ทำอะไรที่นี่ ฟางก็บอกว่า ไม่ทราบ เมื่อก่อนฟางพูดภาษาไทยไม่ได้เลย หลวงพ่อบอกว่า มาที่นี่ให้พูดภาษาไทยให้ได้ ถ้าฟางพูดภาษาไทยได้ ฟังได้จะดีมาก

การเรียนที่วัดอัมพวัน ได้ฝึกปฏิบัติกับอาจารย์ชู่ฮ้อ พระธเนศ สอนพูดภาษาไทยและสนทนาธรรมบ้าง พระประกาศิตสอนอ่านบาลี สวดมนต์เป็นภาษาบาลี บางครั้งฟางพูดภาษาไทยไม่รู้เรื่อง ท่านก็ตั้งใจสอนให้ ฟางสามารถอ่านออกเสียงภาษาบาลีเป็นภาษาไทยได้ไม่เพี้ยน

ผลจากการปฏิบัติ

การฝึกปฏิบัติ ถ้าตั้งใจจริง ๆ ต้องมีปัญญาเกิด เป็นปัญญาธรรมดา ยังไม่ถึงมหาปัญญา แต่ก็ดีกว่าฉลาด

มหาปัญญา คือ ปัญญาที่รู้ทันความคิด ทำอะไรก็ไม่ผัดผ่อนอน ทำให้คนนั้นมีบุญวาสนา ไม่ต้องกลับมาเกิดอีกแล้ว ถ้ามหาปัญญาเกิด จะช่วยใครก็ช่วยได้จริง

ตอนนี้เริ่มเข้าใจคำพูดของเจ้าแม่กวนอิมที่มาครั้งที่สามว่า ปฏิบัติแล้วจะเกิดปัญญา ขณะนี้รู้ด้วยตนเองแล้ว มหาปัญญาทำอะไรไม่ต้องกลัวแล้ว ทำอะไรก็ไม่หวัง คิดอะไรก็สว่าง

ถ้าจะถามฟางว่ามีปัญญาเกิดใหม่ ต้องไปถามหลวงพ่ ฟางพูดไม่ได้ จะเป็นการโฆษณาตัวเอง เหมือนเช่นน้ำในขวด ถ้าน้ำไม่เต็มขวด เมื่อเขย่าแล้วจะมีเสียงดัง แต่ถ้าน้ำเต็มขวดแล้ว เขย่าขวดเท่าไรก็ไม่เกิดเสียง จะพูดว่าตัวเองมีปัญญาเกิดก็ไม่ดี

คนมีปัญญาเหมือนมีน้ำเต็ม เขย่าแล้วไม่มีเสียงดัง น้ำใจต้องบริสุทธิ์ คิดอะไรก็เป็นจริง ช่วยทุก ๆ คนได้ รู้จักว่าทุก ๆ คน มีนิสัยไม่เหมือนกัน การช่วยคนช่วยไม่

เหมือนกัน บางคนควรพูดดี ๆ ให้เขาฟัง บางคนต้องพูดมีเหตุผล ไม่ต้องทำอะไรใช้เหตุผลอย่างเดียว บางคนนิสัยแข็งต้องพูดแข็ง ๆ ให้ฟัง ถ้าจะช่วยคนต้องรู้ว่าคนนั้นมีกรรมที่ไหน จะได้ช่วยให้เขาใช้กรรมนั้น เขาจะได้มีวาสนา และชีวิตจะเปลี่ยนไปในทางที่ดี เช่นบางคนลำบากมาก เขามีกรรมมาจากปากร้าย ปากเสีย ฟางรู้จักช่วยให้เขาพูดดี ๆ คิดก่อนที่จะพูด ทำให้มีวาสนา

บางคนมีกรรมจากแค้นไม่มีเหตุผล ฟางจะให้เขาใจเย็น ๆ ฟังเหตุผล ไม่เคียดแค้น บางคนมีกรรมมาจากความอยากได้ คนแบบนี้มาขอของก็ครั้งต้องไม่ให้ เพราะถ้าให้ก็อยากได้อีก ต้องสอนให้เขารู้จักเกรงใจ สอนให้เขาไปทำบุญไปช่วยเหลือคนอื่นนิด ๆ หน่อย ๆ ก็ได้ จะทำให้จิตเขาเปลี่ยนไป ชีวิตเขาก็จะเปลี่ยนไปด้วย ถ้าปฏิบัติถูก จะเห็นว่าเราทำกรรมอะไรไว้ แล้วแผ่เมตตาให้ และทำบุญให้ด้วย

หลวงพ่อบอกให้ฟางสงสารตัวเอง ทำบุญให้ตัวเอง ทำบุญที่ดีที่สุดคือทำบุญให้ตัวเอง ได้แก่การปฏิบัติเข้าข้างใน ไปต้องไปทำข้างนอกแล้ว ฟางจึงได้หยุดเดินทางไปศึกษาหาความรู้ เมื่อ ๓ ปีที่แล้วไปที่ไหน ๆ ก็ทำบุญ ทำจนเป็นธรรมดาไปแล้ว แต่ตนเองยังจะต้องปฏิบัติให้จิตสูงขึ้นไปอีก ยังไม่ถึงจุดที่ตนเองพอใจ

เมื่อก่อนนี้ฟางทำบุญ และเป็นผู้ทรงศีลด้วย แต่ไม่ได้พูดกับใครว่าเป็นผู้ทรงศีล ทำงานก็ทำงาน ทำบุญก็ทำบุญ และก็เรียน เรียน เรียน และปฏิบัติด้วย อาจารย์บอกฟางว่า ไปที่ไหนก็ไปคนเดียวได้เลย จะเป็นอาจารย์ก็ได้ไม่มีปัญหา แต่ฟางไม่อยากเป็น คิดว่าตัวเองยังรู้ไม่พอ ตอนนี้นำกำลังศึกษาหาทางที่เหมาะสมสำหรับคนปัจจุบันที่จะปฏิบัติได้

จากการที่ฟางได้ปฏิบัติมาทำให้ทราบว่าคนไหนมีนิสัยเป็นอย่างไร คนนั้นชอบโกหกแต่จะไม่พูดให้เขารู้ ใครโกหกเรา ใครจะทำร้ายเรา หรือใครไม่จริงใจกับเรา สามารถจะรู้ได้ แต่ไม่เคยไปพูดว่า คนนี้ไม่ดี เข้ากันไม่ได้ ไม่เคยพูดอย่างนี้

ขณะที่ทราบว่าเขาจะทำร้ายเราหรือไม่จริงใจกับเรา เราก็ยังสามารถเข้าใกล้เขาได้ ถ้ามีโอกาสจะพูดให้เขาฟัง พูดให้เขาเข้าใจ สอนให้เขารู้ว่า ไม่ทำร้าย ไม่โกหก เป็นผลดีอย่างไร มีโอกาสจะสอนเขา เปิดเผยให้เขาปรับตัวได้

ฟางเป็นคนต่างชาติ เห็นว่าหลวงพ่เป็นผู้ที่อดทนที่สุดแล้ว พระผู้ทรง
ศีลเดี๋ยวนี้หายาก ฟางหวังว่าถ้าคนปฏิบัติดีปฏิบัติชอบจะทำให้หลวงพ่อยู่
สอนคนต่อไปได้อีกนาน คนที่ทำให้หลวงพ่ไม่สบายใจจะทำให้หลวงพ่อยู่
ที่นี่ไม่ได้นาน หลวงพ่อาจจะอายุยืนนานได้ แต่พวกเราต้องทำดี ๆ ถวาย
หลวงพ่ เช่น พูดี คิดดี ทำดี ไม่ใส่ร้าย ไม่นินทา คอยอนุโมทนาบุญกับเขา
เห็นใครทำดีก็อนุโมทนาบุญกับเขา ไม่อิจฉาเขา โดยเฉพาะผู้หญิงสำคัญมาก
ชอบอิจฉา อยากได้ ทำให้เป็นผู้ทรงศีลได้ยาก ปฏิบัติก็ยาก ถ้าตัดอิจฉา ตัดใส่
ร้ายได้แล้ว ผู้หญิงจะเป็นผู้ทรงศีลได้ดีมาก

ถ้าเป็นผู้ทรงศีลจริง ปฏิบัติจริง น้ำใจจะนิ่ง ที่เห็นโน่นเห็นนี่เป็นเรื่องธรรมดา
การระลึกชาติรู้โน่นรู้นี้เป็นสิ่งที่ดี แต่ใจของเราจะต้องสูงขึ้นด้วย จิตต้องประกอบด้วย
เมตตา การส่งสารคนสำคัญมาก วาสนาที่สั่งสมมาได้มาจากการช่วยเหลือผู้อื่น เห็น
คนอื่นทรมานก็เหมือนเราทรมานด้วย ไม่ใช่เราไม่เกี่ยว คิดว่าเขาใช้กรรมของเขาอัน
นี้ไม่ถูกต้อง ถ้าคิดคิดอย่างนี้จิตใจจะสูงขึ้นได้ยากมาก ถ้านิสัยไม่ประกอบด้วยเมตตา
มาก จะทำให้จิตสูงขึ้นยาก

การเป็นผู้ทรงศีลต้องถูกทดสอบอารมณ์หลาย ๆ อย่าง ไม่ใช่ว่าได้ตาทิพย์
ระลึกชาติได้ จะเรียกว่าปฏิบัติได้แล้ว ยังไม่ใช่ ชั้นนี้เป็นชั้นทดสอบ ต้องทำต่อไป จะ
พบการทดสอบอีกหลายอย่าง เราต้องดูตัวเองทุกวันว่า วันนี้ได้พูดอะไรให้คนไม่สบาย
ใจไหม ไม่ใช่พูดเชือดเฉือนให้คนเจ็บใจเหมือนมีดบาด วันนี้เห็นคนอื่นเก่งกว่าตัวแล้ว
อิจฉาเขาไหม ถ้ามีเกิดขึ้นนิดหน่อยก็ไม่ได้ เป็นการจงหอง ต้องคอยระวังจิตตัวเอง
ให้นี้กอนุโมทนาบุญกับเขา ข้อนี้สำคัญมาก จะทำให้ตัวเองเป็นคนที่มีเมตตามาก

คนที่เป็นผู้ทรงศีลนั้น พูดอะไรไปแล้วคนฟังจะสบายใจมาก คนอื่นเห็นก็สบาย
ใจ ใครเข้าใกล้จะเปลี่ยนตนเองไปในทางที่ดี ผู้ทรงศีลเปรียบเหมือนดอกบัวที่เกิดจาก
โคลนตมที่สกปรก แต่เมื่อตัวเองโตเต็มที่แล้วจะสะอาดมาก ไม่ใช่ว่าจะเกิดมาจากที่
สะอาด ถ้าคิดว่าตัวเองมาจากที่ดีที่สูง คุณถูกคนนั้นดูถูกคนนี้ จะมาเปรียบเทียบกับฉัน

ไม่ได้ ไม่ช่วยอะไรคนอื่นเลยก็ไม่ได้ ถ้าใครเป็นอย่างนี้ไม่ใช่ผู้ทรงศีล เป็นการขาดสติ มีโทษด้วยโดยที่ตัวเองไม่ทราบ

ผู้ทรงศีลจะไม่เลือกใส่ใจว่าใครทำบุญมาก ใครทำบุญน้อย แต่จะดูว่าเขามีกรรมอะไรจึงได้ทำให้เขาเป็นอย่างนั้น ต้องคิดว่าทำอย่างไรจึงจะช่วยให้เขามีจิตใจสูงขึ้น และคิดว่าจะสอนเขาอย่างไรจึงจะทำให้ชีวิตต่อไปข้างหน้าของเขาดีขึ้น และทำบุญให้กว้างขวางขึ้น ไม่เฉพาะเจาะจงทำกับผู้ที่ตนเองเห็นว่าเก่ง ในเรื่องนี้มรรคมืดองค์แปดกล่าวไว้ชัดแจ้งแล้วว่าทำอย่างไรจึงจะทำไม่ผิด

ยกตัวอย่างเช่น ผู้ที่คอยแต่จะฟังหลวงพ่อก็จะทำบุญกับหลวงพ่อบ้าง ๗ เพื่อวันข้างหน้าตนมีปัญหา หลวงพ่อก็จะช่วยได้ แต่ตนเองจิตไม่ก้าวหน้าเลย การทำเช่นนี้เป็นการกระทำที่ผิด ในเมืองไทยมีคนคิดอย่างนี้มาก พระพุทธเจ้าไม่ได้สอนอย่างนี้ คิดอะไรจึงจะไม่มีกรรม พระพุทธเจ้าได้สอนไว้แล้วในมรรคมืดองค์แปด ข้อนี้สำคัญมาก

ผู้ทรงศีลนั้นถ้าเห็นคนทำผิดจะสงสารเขา มีโอกาสจะบอกให้เขาทราบว่าเขาผิดที่ไหน ไม่ใช่ว่าไม่เกี่ยวกับฉัน และไม่กล่าวพูดต่อหน้า แต่พูดลับหลัง ตัวเราเองนั้นแม้ผิดนิดหน่อยก็ไม่ได้

คนเราคอยแต่จะขอบารมีจากคนอื่น ขอจากครูอาจารย์ที่มีบารมีมาก ทำไม่ไม่สร้างบารมีของตนเอง ทำให้ตนเองเป็นหนี้บุญคุณเขาอีก ทำไม่ตัวเองไม่ปฏิบัติให้มีบารมีสูงขึ้น ทำอะไรก็คิดก่อน สร้างพลังของตนเองด้วยการช่วยเหลือผู้อื่น และมักจะคิดว่าตัวเองเก่งที่ขอบารมีจากครูอาจารย์หรือพระพุทธเจ้าได้ ไม่ใช่คิดว่าครูอาจารย์เก่งหรือพระพุทธเจ้าเก่ง เป็นความคิดที่ผิด

ฟางไม่เคยพูดว่าตนเองเป็นผู้ทรงศีล ไม่เคยพูดอย่างนั้น จะถูกหาว่าขี้โอ่ ทำอะไรก็แปลกมาก คิดอะไรก็แปลกมาก ถ้าคนไหนมีกรรมแล้วมาพบฟาง จะออกมา ๒ อย่าง ถ้าเข้าไม่ก้าวหน้าก็ต้องเหลว แต่ถ้าเขาทำดีก็ดีขึ้นอย่างรวดเร็ว ถ้าคนไหนไม่พัฒนาตนเอง เขาจะเหลวลงกว่าเก่าอีก ฟางรู้สึกแปลกมาก

มีอยู่คนหนึ่ง เขารู้สึกว่าเขาไม่มีกรรมอะไร แต่พอมาพบกับฟางแล้ว คนนั้นมีกรรมแสดงออกมาเอง ให้เขาเห็นว่าเขามีกรรมอะไร เปรียบเทียบให้ฟังนะ คนนี้ดีแสนดี แต่พอกรรมออกมาแล้ว ใจโหดเห็นแก่ตัวมาก อันนี้เป็นโลภะ อยากได้ กรรมก็เลยมา

อาจารย์ปลอมก็เหมือนกัน กรรมเกิดขึ้นมาอีกอย่างไรมาก ถ้าท่านทำไม่ดีกับฟาง ครั้งสุดท้ายไม่ดีมาก ๆ ถ้าหากใครตั้งใจจะทำร้ายฟาง ครั้งสุดท้ายก็เลวมาก ไม่ดีขึ้นจริง ๆ เมื่อก่อนนี้เคยเห็นหลายเรื่องเกิดขึ้นมาแล้ว เช่นเกิดอุบัติเหตุ หรือเป็นโรคมะเร็ง ถ้าไม่เป็นมะเร็งชีวิตจะลำบากมาก

การใส่ร้ายสำคัญมาก คนที่คิดใส่ร้ายเขา ข้อความที่ไม่จริง พูดออกมาว่าจริง จะทำให้ชีวิตลำบากมาก คนที่พูดโกหก อยากได้เงิน พูดว่าร้าย เพื่อเจ้อ คนนั้นถ้าแต่งงานครอบครัวจะไม่ดี สามีย่ไม่ดี โกหกเป็นกรรม ทำงานก็จะไม่มีคนช่วย ชีวิตจะลำบากมาก

มีอยู่ครั้งหนึ่ง ฟางเคยโมโห เมื่อกลับถึงบ้านจะเปิดประตู ประตูเปิดออกเองเลย ไฟก็ดับ เหยียบพื้นพื้นก็แตก แปลกมาก เวลาโมโหมันเกิดแรงออกมา จึงได้ถามอาจารย์ว่าที่เกิดเป็นอย่างนี้เพราะอะไร อาจารย์ก็บอกว่า เมื่อก่อนอาจารย์ก็เป็นอย่างนี้เหมือนกัน เวลาโมโหจะมีพลังแสดงออกมา ตอนนี้ท่านรู้แล้ว และให้ฟางเก็บพลังไว้ข้างในให้หมด คือไม่ให้แสดงความโกรธออกมา

ที่ประเทศอินเดีย อาจารย์ศิริศิริอานันท์ทะมุทิจี ท่านเป็นอาจารย์ที่เก่งมาก เมื่อก่อนเคยมีผู้ทำร้ายอาจารย์องค์นี้ แต่ท่านให้อภัยเขาได้ ท่านบอกว่า เราให้อภัยให้เขาได้ แต่กฎแห่งกรรมไม่ให้อภัย ต้องใช้กรรม ต่อมาอีกไม่นานเขาก็ถูกฆ่าตาย คนที่ฆ่าก็เป็นลูกน้องของเขาเอง ทั้งตระกูลของเขาก็ถูกฆ่าตายหมด

ผู้ใหญ่ต้องเป็นตัวอย่างในการทำที่ดี ถ้าทำไม่ดีจะตกถึงลูกหลานเจ็ดชั่วโคตร มันเกี่ยวข้องกัน ผู้ใหญ่ถ้าทำดี คิดดี มีคุณ ลูกหลานก็ดีหมด เป็นความรู้ที่เกิดขึ้น นี่คือนิพพานธรรมดา ไม่ใช่มหาปัญญา

ความรู้สึกที่มีต่อหลวงพ่ोजรัญ

ฟางรู้สึกว่าการหลงพอจรรยาท่านเก่ง ท่านเป็นคนจริง จิตท่านสูงแล้ว แต่หลายคนที่อยู่ใกล้หลงพอไม่ทราบ ไม่รู้ว่าท่านถึงไหน แต่ท่านมีกรรม ท่านยอมใช้กรรม ยอมให้คนที่ใกล้ชิดใช้กรรมกับท่าน

บางคนเข้ามาวัดก็มาใช้กรรม หรือหลงพอกำลังใช้กรรมกับเขา แต่บางคนไม่ใช่ เขามาเพื่ออยากได้ อยากได้แล้วก็อยากได้อีก ไม่รู้จักพอ เพราะไม่เชื่อกรรมหรือบุญบาปมีจริง กล่าวมาแล้วแล้วยังกล่าวอีก ก็จะเลวลงไปอีก ต่อไปจะเลวมาก

หลงพออยู่ที่นี่ ทุกคนมีอาหารทาน มีเสื้อผ้าใส่ มีเงินใช้ ทุกคนมาราบหลงพอ ขอหลงพอ หลงพอก็ให้ แต่คนนั้นไม่ช่วยหลงพอ ถ้าทำให้หลงพอเสียใจมากแล้วหลงพอไม่อยู่ที่นี่ จะมีแต่กรรมอย่างเดียว ฟางทราบแต่พูดไม่ออก ต่างชาติเห็นหลงพอไม่ใช่พระธรรมดาแล้ว แต่บางคนยังไม่เห็น คนที่มาปฏิบัติ บอกว่าจะปฏิบัติ แต่ไม่ปฏิบัติ เป็นการโกหก

ฟางเดินทางไปทั่วโลก แต่สุดท้ายก็ต้องมาที่นี่ มาแล้วก็ตั้งใจปฏิบัติอย่างเดียว เมื่อก่อนเคยเรียนมากก็เก็บไว้ข้างใน เรียนปฏิบัติตามหลงพออย่างเดียว ทำไมเป็นอย่างนี้ ต้องมีที่มา ต้องมีเหตุผล ต้องมาที่นี่ ที่ไหนก็ไม่ไปแล้ว อันนี้แปลกมาก ฟางมาบ่อย ๆ มาแล้วมาอีก ต้องมีอะไร ทำไมคนอื่นจึงมองไม่เห็น

ฟางทำธุรกิจหลายอย่าง ต้องเดินทางไปหลายแห่ง ถ้ามีธุรกิจเร่งด่วนก็ไปไหนไม่ได้ แต่เมื่อหลงพอพูดว่า ให้ฟางมาอยู่ที่วัด ๗ วัน ฟางก็สัญญาว่าหลงพอว่าจะมา และก็มาอีก ไม่มีใครรู้ว่าทำไมฟางต้องมา ถ้าไม่มีเหตุผลทำไมฟางจึงต้องเชื่อฟังหลงพอ แต่ถ้าจะว่าหลงพอเป็นบุคคลพิเศษ ทุกคนก็พิเศษเหมือนกัน แต่หลงพอเป็นบุคคลพิเศษมากที่สุด เมื่อได้ใกล้ชิดหลงพอเขาไม่เข้าใจ เพราะเขาเห็นแต่สังขารข้างนอกเหมือนบุคคลธรรมดาทั่วไป เขาจึงไม่ได้แสดงความเคารพนับถือ แต่ชาวต่างชาติมองเห็นความแตกต่าง ถ้าเขาคิดเหมือนฟางนี้จะไม่มีปัญหา

สิ่งที่สำคัญมาก ๆ คือ ขอให้หลงพออยู่นานที่สุดเท่าที่จะอยู่ได้ในชีวิตนี้ ฟางจะได้มีโอกาสเรียนกับหลงพอมากขึ้น หลงพอมีเมตตาสูง หลงพอมีวาสนา หลงพอมีอายุยืนจะได้เรียนกับท่านมาก ๆ ถ้าหลงพอไม่อยู่ที่นี่ มีใครคิดบ้างว่าจะไม่มี

อะไรบ้าง มีแต่กรรมอย่างเดียว ไม่มีใครทราบ อันตรายก็ไม่ทราบ ชีวิตดีใหม่ก็ไม่ทราบ ชีวิตนี้ใช้ได้ใหม่ก็ไม่ทราบ หลวงพ่อท่านมีจิตสูงแล้ว จะเห็นว่าพูดอะไรหลวงพ่อก็ไม่ถือ คนที่มีกรรมก็ไปว่าท่าน คิดว่าตนเองฉลาดกว่าหลวงพ่อ หลวงพ่อไม่รู้หรือ ฟางเอง ยังรู้ทำไมหลวงพ่อก็จะไม่รู้ น่าสงสารจริง ๆ เขาเหมือนคนที่ตายทั้งเป็น เป็นกรรมของเขาเอง และเมื่อตายแล้วก็จะไปที่ที่ไม่ดี

การปฏิบัติที่ผ่านมากับการปฏิบัติที่วัดอัมพวัน เหมือนกันหรือแตกต่างกันอย่างไรบ้าง

ที่วัดอัมพวันแตกต่างจากที่อื่นคือ ฟริหมด ๓ อย่าง ได้แก่ ที่อยู่ฟริ เสื้อผ้าฟริ และอาหารฟริ ที่อื่นไม่มีอย่างนี้ ต่างประเทศก็ไม่มี การเดินจงกรมแบบที่หลวงพ่อสอนทำให้เกิดสติได้ดีมาก และเกิดปัญญาเร็ว การปฏิบัติตามระเบียบที่กำหนดไว้เป็นสิ่งที่ดี เช่นการรักษาศีล ๘ ให้เคร่งครัดจะทำให้จิตก้าวหน้าได้เร็วมาก การอยู่ในที่สงบเป็นสิ่งที่ดี ควรปิดเครื่องมือสื่อสาร อยู่เงียบ ๆ ไม่คุยกัน ถ้าที่พักอยู่หลายคนก็ไม่เป็นไร อยู่รวมกันแต่ไม่คุยกัน ถ้ามีปัญหา ก็ปรึกษากับอาจารย์ได้

ที่เมืองไทยมีหลายที่ที่สอนปฏิบัติ ไม่มีที่ไหนเหมือนที่นี่ ฟริทุกอย่าง ให้ตั้งใจปฏิบัติอย่างเดียว ไม่ต้องห่วงเรื่องนอนที่ไหน รับประทานอาหารที่ไหน เสื้อผ้าก็ฟริ ที่ต่างชาติไม่มีอย่างนี้ เราต้องรักหลวงพ่อ สงสารหลวงพ่อ และช่วยให้สถานที่ปฏิบัตินี้คงอยู่นาน ๆ

พระที่เมืองไทยเก่งกว่าหลวงพ่อก็มี แต่แปลกมากที่ไปแล้วไม่ใช่ที่เราต้องการ ความรู้สึกไม่มีการเชื่อมโยง (**connect**) เพียงแต่ไปเพียงแต่เห็นแต่ไม่มีอะไร แต่เราต้องก้าวหน้าต้องมีพิเศษกว่าปฏิบัติ

หลวงพ่อกับท่านสอนพระเณรให้ปฏิบัติเป็นธรรมชาติตามแบบที่พระพุทธเจ้าทรงสอน สูงกว่าที่สอนกันแบบธรรมดา ไม่มีพูดว่าเห็นโน้นเห็นนี่ ไม่เปลี่ยนอย่างโน้นอย่างนี้ เปลี่ยนหลาย ๆ อย่าง ถ้าพูดบ่อย ๆ เป็นการขาดสติ คนเดี๋ยวนี้ไม่ทราบ

ฟางเรียนมาหลาย ๆ อย่าง แต่ข้างในความรู้สึกบอกกว่า ไม่ใช่สิ่งที่เราต้องการ อาจารย์บอกฟางปฏิบัติได้แล้ว แต่ฟางคิดว่าเราต้องก้าวหน้ากว่านี้ ฟางปฏิบัติได้ แต่บางคนไม่ได้ (ฟางพูดไม่ได้) วิธีเรียนแบบนี้ไม่มีใครนำไปสอน ไม่มีใครอยากเรียน เพราะต้องใช้เวลาใช้เงินทองมาก แต่หลวงพ่อสอนเป็นไปตามธรรมชาติ

การปฏิบัติที่มีอนิสงส์ทำให้มีทรัพย์ไม่ขาดกระเป๋า

จากการที่ได้ปฏิบัติธรรม ฟางสังเกตเห็นว่า **คนเราเดือดร้อนก็เพราะกรรมที่ตนเองได้ทำไว้แล้วทั้งนั้น และเป็นกรรมโดยที่ตัวเองไม่ทราบ** ถ้าจะให้ชีวิตของเขาดีขึ้นต้องชี้ให้เห็นโทษของการทำกรรมนั้น เขาจะได้เปลี่ยนพฤติกรรม ชีวิตจะได้ดีขึ้น

ทุกคนเดือดร้อนเหมือนกันประการหนึ่งคือ การขาดแคลนทรัพย์ สิ่งนี้เป็นผลมาจากกรรมกระทำของเขาเอง ฟางพบว่าสาเหตุที่ทำให้มีทรัพย์ไว้ใช้จ่ายใช้สอยไม่ขาดกระเป๋า ต้องปฏิบัติตาม ๕ ประการต่อไปนี้

๑. ไม่ทำร้ายทุก ๆ อย่าง เช่น ไม่ฆ่าคน ไม่ฆ่าสัตว์ทุกชนิด
๒. มีสัจจะ พูดจาน่าเชื่อถือ ไม่หลอกหลวงทุกอย่าง
๓. ไม่เห็นแก่ตัว
๔. ทำบุญทุกที แม้เพียงเล็กน้อยก็ทำ ไม่เลือกศาสนา ไปต่างชาติก็ทำบุญ ช่วยเขาเราก็ได้บุญ
๕. เป็นพุทธศาสนิกชนจริง ไม่ใช่ปลอม ปฏิบัติตามมรรคมีองค์แปด ข้อนี้สำคัญมาก

ถ้าปฏิบัติได้ ๕ ประการนี้จะทำให้ใจว่าง คิดอะไรก็จริง พูดอะไรก็จริง เปรียบเทียบกับการขายของ คนอื่นขายไม่ได้ แต่ฟางขายได้ คนอื่นไม่เข้าใจ ไม่ใช่เงินลอยมาจากฟ้า ไม่ใช่บังเฉย ๆ ถ้าใครปฏิบัติได้จะเกิดอนิสงส์

สร้างกุศลถวายหลวงปู่จรัญ

ทำบุญเลี้ยงเพล

เมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๔๔ ฟางได้ทำบุญเลี้ยงเพลพระ สวดธรรมจักร ที่วัดอัมพวัน มีจุดประสงค์เพื่อทำบุญถวายหลวงปู่ ให้หลวงปู่มีร่างกายแข็งแรงอายุยืน ๆ ให้คนมีโอกาสมาเรียนปฏิบัติกับหลวงปู่ และตั้งใจเรียน และหวังว่าศาสนาพุทธจะได้สืบทอดต่อไปอีกนาน ๆ ถ้าศาสนาพุทธอายุสั้นอันตรายมาก ถ้าเป็นผู้ทรงศีลต้องไม่ตายเร็ว ควรอยู่จรรโลงศาสนาต่อไปอีก

ฟางทำบุญถวายหลวงปู่ ทำไมไม่ทำถวายองค์อื่น เพราะการปฏิบัติสำคัญมาก ปฏิบัติไม่ใช่เพื่อให้ทุกคนเสียเงิน ปฏิบัติเพื่อให้ทุกคนปัญญาเกิด เกิดปัญญาธรรมดาก็ได้ ก็ยังดีกว่าฉลาด มองข้างนอกหลวงปู่เป็นคนไทยธรรมดา แต่ข้างในมีตาเห็นไหม ตาไม่เห็นไม่รู้ว่ามีธรรมดาไหม ไม่ธรรมดาทำไมไม่รักษา สำหรับฟางปฏิบัติสำคัญมาก

ฟางทำบุญให้หลวงปู่อายุยืน ๆ แผ่เมตตาให้หลวงปู่มีร่างกายแข็งแรง ให้คนมาปฏิบัติกันมากและตั้งใจเรียนด้วย คนไหนที่ทำไม่ดีกับหลวงปู่ให้มีโอกาสกลับใจให้ละอายใจ ทำไมฟางทำอย่างนี้ ถ้าคนไหนมีใจเป็นกุศลจะเข้าใจ คนที่มีใจเป็นอกุศลจะไม่เข้าใจ

สร้างพระหยกที่พม่า

ฟางกำลังสร้างพระพุทธรูปทำด้วยหยกที่ประเทศพม่า ต้องเดินทางไปประเทศพม่าบ่อย ๆ เพื่อดูว่าพระสร้างเสร็จหรือยัง สร้างเสร็จแล้วจะอัญเชิญมาถวายหลวงปู่จรัญ เพื่อนำไปประดิษฐานที่สวนเวฬุวัน จังหวัดขอนแก่น

ทำไมฟางต้องทำอย่างนี้ เสียทั้งเวลา เสียทั้งเงิน ราคาสร้างก็แพง ค่าขนส่งจากพม่ามาสิงห์บุรีก็ไม่ใช่ถูก ไม่ใช่ทำกันได้ง่าย ๆ ที่เมืองไทยมีพระเก่งกว่าหลวงปู่และ

นับถือมากเหมือนกัน แต่ปฏิบัติสำคัญมาก หลวงพ่อจรัญสอนปฏิบัติ ก็เป็นที่แน่นอนว่า
ขอให้หลวงพ่ोजรัญอายุยืน ๆ

แต่งเพลงถวาย

ฟางเคยแคะสลักหินถวายหลวงพ่อ แต่งเนื้อเพลงถวายหลวงพ่อ ต้องการให้
เทวดารักษาพระพุทธศาสนา และรักษาหลวงพ่ให้อยู่ดี ขอให้หลวงพ่สบายใจ ให้
เจ้ากรรมนายเวรของหลวงพ่อโหสิกรรม มีโอกาสสอนคนปฏิบัติ และให้โอกาส
ชาวต่างชาติมาปฏิบัติที่วัดอัมพวันนี่เร็ว ๆ

คุณแอ๊ด คาราบาว เป็นคนที่ตรงมาก พูดอะไรก็กล้าพูดจริง ฟางต้องการคุยกับ
แอ๊ด คาราบาว ให้แต่งเนื้อเพลงให้หลวงพ่อายุยืน ให้ธรรมะสืบทอดคงอยู่ต่อไป
ต้องการพบจะได้คุยกัน

เรียบเรียงจากการสัมภาษณ์ Fang Jei

โดย ชู้ง้อ แซ่เอ็ง และ สมพร แมลงภู

๑๘ เมษายน ๒๕๔๔